

§ 16.

Sker Bjærgningen ikke under Politiets Ledelse, er den, som forestaar Bjærgningen, ansvarlig for de Omkostninger, der i Medfør af denne Lovs §§ 3, 4 og 15 skulle afholdes af Strandingssmassen.

§ 17.

Justitsministeriet er berettiget til ved en Tarif at fastsætte Bjærgelønnen for borthævede Sømærker, tilhørende den danske eller fremmede Stat.

§ 18.

Med Hensyn til Optagelse af Skibe og andre Genstande, som findes nedsinkede paa Havets Bund, samt Opfiskning af Ankere m. m., har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

§ 19.

Den, som i Strid med denne Lovs Bestemmelser egenmægtig foretager Bjærgning af strandet Gods, straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forstyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25), eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Kr.

For andre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser anses den skyldige, for saa vidt højere Straf ikke er forstyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 20 til 200 Kr. Den, som ved Bjærgning, der sker under Politiets Ledelse, viser sig forfømmelig eller opsætsig, kan bortvises fra Bjærgningen med Berøvelse af sin Andel i Bjærgelønnen, og uvedkommende, som, efter at være bortviste af Politiet, findes paa Strandingstedet, straffes med Bøder fra 10 til 50 Kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 20.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Oktober 1899.

H. Møgen.

M. Johansen.